

ET ÅBENT SPØRGSMÅL OM KONSERVATISME

AF BO NEUMANN 7+14/3-06+7/1-07

"Det kan vi ikke leve med" Sådan konkluderede det konservative landsråd i 2005 på at "en af landets mest populære stand-up-komikere... ikke tør pisse på Koranen". Så, med eksempler som dette på "at kunstnere er så bange for muslimske fundamentalister, at de frivilligt bøjer nakken og tier", indledte landsrådet "et af de vigtigste" slag i *regeringens kultur- og værdikamp*. "Vi må forsvare demokratiet og ytringsfriheden... og fordømme og retsforfølge alle, der forsøger at krænke den", lød det animerende kamp-råb fra landsrådets magtfulde elite: vicestatsministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, altså ... fra regeringen.

Men satte landsrådet sig dermed uden for racismeparagraffen – eller over?

DET ER racismeparagraffen, dvs straffelovens "§ 266 b, der f. eks. kan bruges med offentlig afbrænding af Biblen eller Koranen". Det skrev Oluf Jørgensen i JP 18/2-06; og jf afbrænding må afpising være en væsentlig mere dominerende nedværdigelse: mere engagerende i udøvelsen - som stening, og mere vedholdende i udvirkningen - som brændemærkning; og især da når gerningsmanden besværges ikke at kunne leve foruden at det sker! Altså var landsrådet *ikke inden for* §266b. Men i ugen efter landsrådet var det kulturministerens litteraturkanon som stod til debat, mens konranpisseriet gik fri af offentlig anklage. Altså kom landsrådet af 25/9-05 heller *ikke uden for* §266b.

MEN 5 MDR SENERE - 27/2-06: 1 dag efter at forbrugerboykotten i Mellemøsten havde erobret avisernes forsider 26/2-06 og 2 dage efter kulturkanonens præsentation 25/2-06 - skriver direktøren for Dansk Industri, Hans Skov Christensen et åbent brev som afkræver Jyllands-Posten "en klar stillingtagen til, at de åbenbare konsekvenser er, at andre føler sig krænket, og at dette nu belaster tredje-parter, der ikke er involveret." idet forbrugerboykotten i Mellemøsten pludselig koster danske virksomheder goodwill og markedsandele for mia, og dette "ansvar må Jyllands-Posten forstå at løfte". Men det afviser JP-redaktøren: først med henvisning til "både vores egne og Pressenævnets etiske retningslinier", men

så med det bemærkelsesværdige: "Havde der været grove tegninger iblandt, var de blevet sorteret fra. Vi ville eksempelvis aldrig bringe er billedet af Muhammed, der tisser på Koranen."

Hér undslår JP-redaktøren sig for DI-direktøren og de tabte mia med et eksempel der umiddelbart leder tanken hen på koranpisseriet til det konservative landsråd ... og dérfra til DI-direktøren selv! Han er nemlig personligt en af de konservativedes ældste og mægtigste bastioner i kongeriget (JP 30/1-06) Altså er der *alligevel én som nok har ment* at det konservative landsråds 'vigtigste slag i demokratiets og ytringsfrihedens navn' - læs: at turde pisse på koranen? - gik over stregen, dén streg som §266b burde trække.

2: MÅSKE ER DER FLERE EN EN? 26/2-06 skriver JP øverst på forsiden: "Der er risiko for, at man i Danmark har undervurderet den harme og krænkelser, som tegningerne har forårsaget." med direkte citat fra Danmarks ambassadør i Saudi-arabien. Altså må hán tage for givet at nogen i Danmark vurderer hvad profetkarikaturerne forårsager. Og det samme må JP, for de bringer udsagnet som kontekst til denne overskrift: "Profet-tegninger truer Arlas milliardeksport"

Dagen efter disse alarmerende nyheder 27/2-06 skriver DI-direktøren så sit åbne brev til JP, og 28/2-06 er tvisten på tryk i JP's erhvervssektion: "Han undrer sig også over," (sådan lader JP-redaktøren en af sine journalister beskrive sig) "hvorfor DI - der ellers ikke har deltaget i debatten - pludselig melder sig på scenen nu" (Og så siger JP-redaktøren direkte): "Måske er det fordi, de heller ikke havde forudset hvordan sagen ville udvikle sig." Altså:

Så må JP-redaktøren tage for givet - ikke at han selv! men - at DI-direktøren - én af konservatismens mægtigste - burde have forudset sagens udvikling ... Mandag 26/9-05 dagen efter det konservative landsråd 25/9-05 afsendte JP købstilbud på profetkarikaturer til bladtegnerforeningens 40 medlemmer.

Tirsdag 27/9-05 bringer Information kulturministerens landsrådstale i uddrag. Torsdag 29/9-05 forklares talens sigte for landets intellektuelle af chefredaktør Palle Weis i Informations leder: Kulturministre er forvirrede og skal hjælpes, også Brian Mikkelsen; men "på sit partis Landsråd" (landsråd m st L) "...sparkede han anden halvleg af kulturkampen i gang.. kampen mod de fundamentalistiske islamiske kræfter her i landet"; vedr de "danske stand-up komikere, der ikke tør »pisse« på Koranen og danske tegnere der ikke tør tegne.. Muhammed.. er der

ikke tale om censur, men om en ikke særlig hellemodig form for selv-censur. MEN MEDICINEN er.. en kulturkanon". For, for Palle Weis er "kanonernes politiske sigte" - ikke som for ministeren oprindeligt: "et studie af vores udvikling som værdi- og kulturfællesskab", *men at agitere*: "kanonernes politiske sigte" har "i udgangspunkt et udmærket værdipolitisk formål, der går ud på at definere nogle kulturhistoriske pejlemærker, som kan vise, hvad landet er rundt af, og at alt ikke har samme værdi.. en håndsrækning til dansk kultur". Altså:

"Forvirringen er total.. ikke mindst hos Brian Mikkelsen", men Palle Weis fortolker ham for sine intellektuelle læsere: Imod de islamiske kræfter hér er kanonernes kulturhistoriske pejlemærker en medicinerende "håndsrækning til dansk kultur" for den nødvendige frimodighed udi koranpisseri. Så, hvorend det konservative Landsråd satte sig i forhold til loven, så satte Palle Weis i Informations leder 29/9-05 med overlæg sin egen mission over positionen. —

HÉR, HVOR KULTURKAMPENS 2den halvleg er sparket i gang, er Martin Andersen Nexø og Jeppe Aakjær åbenbart ude af litteraturkanonen og statuerede som uægte: Det er barnet af menneskehavet Ditte og den sociale flygtning fra Sverige Pelle der beskriver folkevædringen fra land til by, arbejderbevægelsens undertrykkelse med slid og sulten, lockout og fængsel inden den sociale rejnsning af trods i solidaritet om fagbevægelse, boligbevægelse og socialistiske partier; Aakjævs "Vredens børn" om tyendet - de af lovens proletarisere - der blev derude på landet hvor hustugten og grundskolens analfabetiserende klassedannelse regerede; og så - ja, det er klart! - af alle H C Andersens historier må 'Den lille havfrue' kanoniseres! En ung kvinde af (menneske)havets dyb forelsker sig i en kronprins hvis liv hun har redet, men for at stige op af dybet og søge sin jordiske lykke blandt de kongelige (hvor får han det fra, ham Andersen?) må hun ofre sin tunge (ytringsfrihed, fx dans til egen sang) til præsteskabets.

I sandhed et pejlemærke! *Men ét som beviser hvad værdi-kampen rinder af;* for menneskeæderne lever ikke kun af menneskekød! det er en delikatesse! 'Havfruetunge med skarp sauce,' sagde forfatterjunkerne, 'det er det mest delikate.' DOG INDRØMMER PALLE WEIS - der kom fra Kristeligt Dagblad - sine læsere "at det ikke er særlig pænt at »pisse« på nogen offentlig", *men ud over dét, er der kun at sige ... ja, dét med den ikke særlig helte-*

modige selv-censur og medicinen imod den. De ord har sikkert lokket nogle tegnere med i sidste øjeblik. Og næste morgen, fredag 30/9-05, 4 dg efter landsrådet! har Jyllands-Postens landsdækkende masseoplag materialiseret kulturkampens 2den halvleg: **den animerede provokation.**

14 dage senere - torsdag 13/10-05 - er Palle Weis igen i lederspalten. *Sidst* var forvirringen total, strategiske tråde måtte redes ud og det politiske sigte indstilles; *nu* er det hele bare latterligt. Men hvor sidste leder kunne aktivere tegnere, kan denne leder passivere anklagere, se:

Et ordsprog - først og sidst - retfærdiggør lederens morale: "Den, der graver ..." *Et læserbrev-citat* stiller en muslimsk lokalpolitiker på pressefrihedens side. *Baggrundsmysterne* ridses op: "frygt for repræsaliar.. anonymitet.. næppe tvivl.. mordet.. overfaldet.. der fik tegnerne til at pålægge sig selv-censur. Det ville Jyllands-Posten gøre noget ved."

Det aktuelle gøres mytisk. "Måske var honoraret bedre." lyder chefredaktørens forkyndelse over hvorfor 1/3 af alle bladtegnere på kun 3 dage leverer JP's 12 tegninger af dét som "Ingen turde tegne" (if Informations og JP's forsider 17/9-05). *Og endelig passiveringen* af anklageren: "netop fordi vedtagne sandheder altid skal modsiges.. må det siges at være problematisk.. i en billedbåret kultur at fastholde, at noget er så sandt, at det ikke kan skildres. Derfor er truslerne om retssager latterlige. Lige så latterlig er imidlertid aviskampagnen."

Altså gøres anklagerens håndhævelse af straffeloven latterlig + omsonst = tåbeligt ved at stille håndhævelse af lov op imod den danske - fx af krucifikset billedbåre - kultur - idet "alt ikke har samme værdi." Dét er værdipolitik! *agitationen* "går ud på at definere nogle kulturhistoriske pejle-mærker, som kan vise.. at alt ikke har samme værdi.. en håndsrækning til.." loven: **en profets hoved på et fad.** VAR RSH's lynskitse givet et velplejet skæg, en fornem turban og en lovebog i hånden! og en kappe over skulderne som både en mufti og en højesteretsdommer kunne se sig selv i, så måtte de elske karikaturen - bjælken i øjet mellem lov og vidne - og tegneren for den! **Men turde han?** ham "som" (if JP-redaktøren 18/12-05) "måske følte sig forpligtet" som én af JP's egne tegnere.

3: HVORDAN STILLER ALT DETTE anklageren som er den der skal forsvare blasfemi- og racismeparagraffen imod krænkelser af offentligheden på bekostning af

- i dette tilfælde - et religiøst mindretal? Ja, af Palle Weis' ledere ser man at den værdipolitiske agitation påvirker både anklager og dommer længe inden nogen sag er rejst! Men 5 mdr senere koster profetkarikaturerne virksomhederne mia-tab, derfor må Jyllands-Posten nu forklare sig over for direktøren for DI, og så er tiden ikke til værdipolitik! kun lov og ret: "Jeg gennemså tegningerne og vurderede, at de holdt sig inden for både vores egne og Pressenævnets etiske retningslinier. Havde der været grove tegninger iblandt, var de blevet sorteret fra." (Og så kommer det,

det mest bemærkelsesværdige i hele sagen:) "Vi ville eksempelvis aldrig bringe et billede af Muhammed, der tisser på Koranen," siger JP-redaktøren selv i sin avis til DI-direktøren, altså argumentet som leder skyld for tabte mia i Mellemøsten og JP's profet-krænkelser direkte hen på det konservative landsråd.

Dérfor må en anklager som seriøst overvejer mulighederne for at vinde en sag mod JP, også forvente at hvis han satte JP under pres, så vil JP - også i retten! - forsvare sig ved at henviser til det konservative landsråd. Altså ville anklageren da bringe en dommer i den situation *enten at frikende JP eller*: At skulle forklare forsvareren at JP skal straffes for deres karikaturer, mens det konservative landsråd med vicestatsministeren og justitsministeren selv! afæsker landets kunstnere at pisse på koranen - måske lige uden for retsbygningen - fordi de ikke kan leve foruden ... 2 sæt love! Dét skulle forklares!

En anklager, han er ham, én anklager med, mens de anklagede, de er dem, de anklagede.

4: SÅ TROR MAN VITTERLIG på magtens 3-delning, burde man nok erkende at kun én af dem - dén som sidder på den udenrigske magt, regeringen - er intakt, dvs pt! Magtens deling er nemlig under ekstrordinært pres fordi amter, kommuner og politi- og retskredse lægges om og den udøvende og dømmende magts lokale sædvaner derfor brydes ned til soklen så fremtiden for mange blandt magtens udøvere - også personligt - må synes uvis. Og udenrigs: EU-udvidelse uden beslutningsreform, krigs på Guds nåde, FN ... Derfor bør man udskyde terrorpakken ngl år indtil denne omfattende - tildels revolutionerende - omdannelse af den indenrigske magt er gennemført og konsolideret; således at der ikke uforvarende leges marionetteater med terrorpakkens latente politistat mens magten er udelte.

En hel del af terrorpakken er formentlig og så blot en lovformliggørelse af praksis der har udviklet sig spontant af den kolde krig; og da *de tidligere fjender* ikke blot var *mægtige*, men også påtrykkede e-folket deres praksis ved at være *kvalificerede*, så er det måske bedre at afvikle end at lovformliggøre? Fx: I stedet for nu at koble kamp mod fascisme, kommunisme og islamisme sammen i én heroisk teori om fænomenerens rette lys (se fx FI Rose, Information 24/11-05), kunne man så *træde sig i at iagttage fænomener nøgternt*, fx (hår) vi dødsstraf i Danmark:

Så, idet landsskadelig virksomhed her til lands - på trods af straffeloven - straffes med døden ihht tillæg til straffeloven der ganske enstemmig vedtages af folketinget med 5 års tilbagevirkende kraft (ihht hvad enhver jo måtte vide), burde justitsvæsenet også *tage på sig, nu!* at behandle enhver offentlig beskyldning om landsforræderi - om end der måtte være beskyldt i flæng - som sigtelser efter deres pålydende. (*7/3-06-eftermiddag*) *Dét er antiterror!*

OG NÅR DER FX TROS - at de der ikke er kristne, heller ikke er rigtige danskere - er denne tro (som kán opfattes både som næstekærlighed og et menneskesyn såvel som en borgerkrigerklæring) så også dén tro som er grundlovens "folkekirke og understøttes som sådan af staten" jfr §4? Eller fordrer grundlovens statslige understøttelse af sin kirke for folket i §4 derimod at folkekirkens valgte og ansatte må kunne begå sig godt med alle og enhver af landets indbyggere i deres sager om sorg, familie og tro? Godt spørgsmål! *Her er svarene*: Kortlæg hvordan hhv 1: vi formoder at folkekirken praktiseres 2: skåltalernes teori om folkekirken er 3: folkekirke er fæstet til div forfatninger 4. folkekirke rent faktisk praktiseres, hér Lad habit ledte debatfora hhv luge ud i pkt 1 og 2 og repetere pkt 3. Så er en reform i pkt 4 naturlig - og *giver svarene!* På samme måde kan man luge ud, repetere - bedømme - og reformere ytring. MEN SVÆRGER MAN TIL GUD, konge og fædreland, kunne man også benytte gudstjenestens bøn for regent og regering til at bede om en konservativ partileders som kendes på sin indsigtfulde myndighed og ikke på sine bedørende prinsesser m/k + en justitsminister med juridisk indsigt + en vicestatsminister hvis søn ikke har haft 3,4 kg narko i sit hjem som en naiv vennenetjeneste for én der døde i arrest inden ministerens gl kolleger anholdte sønnen. Eller er det for meget at bede om?